

**UCHWAŁA NR 593/LXVI/2023
RADY MIEJSKIEJ W KŁOBUCKU**

z dnia 25 października 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.) oraz art. 227 i art. 229 pkt 3 oraz 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.)

Rada Miejska w Kłobucku uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się, że wniesiona w dniu 04 września 2023 r. skarga Prezesa Zarządu Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego Rzeczypospolitej Polskiej w przedmiocie niedokonania analizy zagrożeń, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych na p. o. Dyrektora Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kłobucku jest zasadna.

§ 2. Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Kłobucku do zawiadomienia wnoszącego o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kłobucku

Janusz Soluch

Załącznik do uchwały Nr 593/LXVI/2023

Rady Miejskiej w Kłobucku

z dnia 25 października 2023 r.

Pismem z dnia 01 września 2023 r. (data wpływu do tut. Biura Rady 04.09.2023 r.) została złożona skarga, w której Prezes Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego Rzeczypospolitej Polskiej zarzuca, że nie dokonano „Analizy zagrożeń, w tym identyfikacji miejsc, w których występuje zagrożenie dla bezpieczeństwa osób wykorzystujących obszar wodny do pływania, kąpania się, uprawiania sportu lub rekreacji”.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Kłobucku 04 września zwrócił się do radcy prawnego o przygotowanie opinii prawnej na jej temat. Następnie 14 września br. przekazał skargę, celem jej rozpoznania, Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. Pismem z dnia 15.09.2023 r. przewodniczący komisji zwrócił się do p. o. Dyrektora Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kłobucku-kierownika jednostki, który zarządza zalewem "Zakrzew" w tym zabezpiecza teren zalewu i podejmuje wszelkie czynności związane z bezpieczeństwem na przedmiotowym obszarze wodnym, o ustosunkowanie się do zarzutów podniesionych w skardze. Na posiedzeniu 26 września 2023 r. Komisja zapoznała się z dokumentem i dokonała analizy przedmiotowego pisma. W wyniku uzyskanych informacji oraz dokonanych ustaleń, Komisja doszła do następujących wniosków.

Zgodnie z art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2011 Nr 208 poz. 1240 z późn. zm.): 1. Zapewnienie bezpieczeństwa na obszarach wodnych polega w szczególności na: 1) dokonaniu, we współpracy z policją i działającymi na danym terenie podmiotami, o których mowa w art. 12 ust. 1, analizy zagrożeń, w tym identyfikacji miejsc, w których występuje zagrożenie dla bezpieczeństwa osób wykorzystujących obszar wodny do pływania, kąpania się, uprawiania sportu lub rekreacji; 2) oznakowaniu i zabezpieczeniu terenów, obiektów i urządzeń przeznaczonych do pływania, kąpania się, uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych; 3) prowadzeniu działań profilaktycznych i edukacyjnych dotyczących bezpieczeństwa na obszarach wodnych, polegających w szczególności na: a) oznakowaniu miejsc niebezpiecznych, b) objęciu nadzorem, we współpracy z policją i podmiotami, o których mowa w art. 12 ust. 1, miejsc niebezpiecznych, w tym miejsc zwyczajowo wykorzystywanych do kąpieli, c) uświadamianiu zagrożeń związanych z wykorzystywaniem obszarów wodnych, w szczególności prowadzeniu akcji edukacyjnych wśród dzieci i młodzieży szkolnej; 4) informowaniu i ostrzeganiu o warunkach pogodowych oraz innych czynnikach mogących powodować utrudnienia lub zagrożenia dla zdrowia lub życia osób; 5) zapewnieniu warunków do organizowania pomocy oraz ratowania osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia. 2. Za zapewnienie bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 1, odpowiada: 1) na terenie parku narodowego lub krajobrazowego - dyrektor parku, 2) na terenie, na którym prowadzona jest działalność w zakresie sportu lub rekreacji - osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która prowadzi działalność w tym zakresie, 3) na pozostałym obszarze - właściwy miejscowo wójt (burmistrz, prezydent miasta) - zwani dalej "zarządzającym obszarem wodnym". 3. Zadania, o których mowa w ust. 1, wykonywane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) na obszarze, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, należą do zadań własnych gminy.

Art. 5. 1. Zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym umieszcza, w ogólnie dostępnym miejscu, informacje dotyczące: 1) zasad korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego; 2) ograniczeń w korzystaniu z wyznaczonego obszaru wodnego; 3) sposobu powiadamiania o wypadkach wraz z numerami alarmowymi. 2. Do obowiązków zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym należy: 1) w przypadku kąpieliska, pływalni oraz innych obiektów dysponujących nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m: a) wytyczanie strefy dla umiejących i nieumiejących pływać, b) wydzielanie brodzika dla dzieci; 2) zapewnienie stałej kontroli wyznaczonego obszaru wodnego przez ratowników wodnych; 3) utworzenie stanowiska do obserwacji wyznaczonego obszaru wodnego; 4) wyposażenie w sprzęt ratunkowy i pomocniczy

oraz urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze (wzrokowe i słuchowe); 5) oczyszczanie powierzchni dna obszaru przeznaczonego do pływania lub kąpieli z wszelkich przedmiotów mogących spowodować skaleczenie lub inny wypadek; 6) upowszechnianie zasad korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego; 7) zapewnianie przekazywania informacji o dopuszczalności lub zakazie korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego. 3. Osoba pływająca, kąpiąca się lub uprawiająca sport lub rekreację na wyznaczonym obszarze wodnym jest obowiązana do zapoznania się z informacjami, o których mowa w ust. 1.

Ilekrót w ustawie jest mowa o:

1) obszarze wodnym - rozumie się przez to wody śródlądowe w rozumieniu art. 19 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295 i 412) oraz wody przybrzeżne w rozumieniu art. 26 tej ustawy, w pasie nieprzekraczającym jednej mili morskiej od linii brzegu, a także kąpielisko, miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, pływalnię oraz inne obiekty dysponujące nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości powyżej 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m.

2) wyznaczonym obszarze wodnym - rozumie się przez to kąpielisko, miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, pływalnię oraz inne obiekty dysponujące nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości powyżej 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m;

3) miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli - rozumie się przez to miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, o którym mowa w art. 16 pkt 28 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne

Każda gmina, na terenie której zlokalizowane są obszary wodne, na terenie których można urządzić kąpielisko lub miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, a także w przypadku, gdy wprowadzie takie miejsca nie zostały urządzone, ale mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa osób, np. jako "dzikie" kąpieliska pozostające bez nadzoru ze strony specjalistycznych organizacji ratowniczych oraz administracji samorządowej, ma obowiązek sporządzenia analizy zagrożeń, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy. W art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy chodzi bowiem nie tylko o ustalenie zagrożeń płynących z wykorzystywania kąpielisk i miejsc przeznaczonych do kąpieli pozostających pod kontrolą, ale również o identyfikację miejsc, w których zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi istnieje. Jeżeli obszary wodne nie stanowią i nie mogą stanowić zagrożenia dla bezpieczeństwa osób, to gmina nie ma obowiązku dokonywania analizy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 Ustawy.

Przepisy ustawy nie określają wymagań w zakresie kwalifikacji osób sporządzających ww. analizę zagrożeń. Zatem może sporządzić ją na zlecenie wójta każdy, kto dysponuje niezbędną wiedzą w wymaganym zakresie. Może to być pracownik urzędu gminy, a może to być osoba spoza urzędu, która analizę wykona na zlecenie wójta.

Jeżeli na terenie gminy nie ma obszarów wodnych, to oczywistym jest, że analizy zagrożeń nie wykonuje. Także w przypadku, gdy obszary wodne nie stanowią i nie mogą stanowić zagrożenia dla bezpieczeństwa osób, bo np. nie ma możliwości wykorzystania obszaru wodnego do pływania po niej kajakiem, nie ma zagrożenia pożarem lasu rosnącego przy brzegu obszaru wodnego, zanieczyszczenia substancjami niebezpiecznymi itp.

Komisja ustaliła, że obszar wodny na terenie Gminy Kłobuck, który może stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa osób to zalew „Zakrzew”, wobec którego podejmuje się uchwałę określającą kąpielisko. Jakkolwiek zalew ten pozostaje w dyspozycji Gminy Kłobuck to obowiązki związane z zarządzeniem tym zalewem wykonuje jednostka organizacyjna Gminy tj. Ośrodek Sportu i Rekreacji w Kłobucku, który zajmuje się zabezpieczaniem terenu zalewu i podejmuje wszelkie czynności związane z bezpieczeństwem na przedmiotowym obszarze wodnym.

Komisja zatem uznała, że wykonanie przedmiotowej analizy znajdowało się w kompetencjach właściwego kierownika jednostki organizacyjnej, który działa jako pełnomocnik Gminy tj. p. o. Dyrektora Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kłobucku.

Z uzyskanych informacji wynika, że Ośrodek Sportu i Rekreacji w Kłobucku nie posiada analizy zagrożeń. Podczas posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji p. o. Dyrektor Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kłobucku zapewnił, że przystąpi do działań mających na celu jej opracowanie.

Reasumując, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w drodze głosowania uznała jednogłośnie skargę na p. o. Dyrektora Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kłobucku za zasadną i zajęcie takiego stanowiska rekomenduje Radzie Miejskiej w Kłobucku.

Rada Miejska w Kłobucku informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 238 § 1 i art. 237 § 3 k.p.a., od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia. Zawiadomienie może być jedynie kwestionowane nową skargą, która ma za przedmiot – w rozumieniu art. 227 – właściwość organu do załatwienia skargi, wskazanie sposobu jej załatwienia oraz uzasadnienie faktyczne i prawne, jeżeli było zamieszczone w zawiadomieniu”. Tak też stwierdził WSA w Opolu (post. WSA w Opolu z 10.12.2007 r., II SA/Op 551/07, Legalis)